

dle § 3 lit. g), odst. 1. zák. o záv. výborech, nýbrž opíraje se o ustanovení pracovního řádu v příčině úpravy mezd, žádal zase jen za prohlášení rozhodčí komise, že *r e d u k c e m e z d* jest nezákonnou.

Rozhodla-li rozhodčí komise, že zmíněným postupem firmy porušeno bylo právo záv. výboru na spolupůsobení s hlasem poradním při hromadném propouštění dělnictva, vybočuje toto rozhodnutí její z mezí návrhů st-lových, a bylo proto rozhodnutí v této části jeho zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3545.

Veřejní zaměstnanci (Slovensko): * Přiznal-li úřad pravoplatným výrokem pensijní požitky vycházející z předpokladu, že oprávněný jest československým státním příslušníkem, může tento svůj výrok odvolati jen, zjistí-li sám dříve v bezvadném řízení, že předpoklad byl nesprávný.

(Nález ze dne 2. května 1924 č. 7395.)

V ě c: Štefan Sz. v Budapešti (adv. Dr. Evald Stein z Prahy) proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o doplatek zaopatřovacích požitků.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

D ů v o d y: Výměrem gřf v Br. z 2. června 1922 vyměřena byla st-li, ještě bývalým maď. ministerstvem pensionovanému županu bytem v Prešově, ve smyslu vl. nař. z 25. srpna 1921 č. 298 Sb. zvýšená pense počínaje dnem 1. ledna 1922, jakož i příslušné doplatky za dobu od 1. srpna 1919 do 31. prosince 1921. Ke konci výměru toho výslovně podotknuto, že pensijní požitky st-logy přejímají se na účet čsl. republiky, poněvadž poslední služební místo st-lovo bylo v Dol. Kubíně a poněvadž příslušel v době pensionování do obce Prešova.

Výplata všech těchto st-li nově vyměřených požitků byla však výměrem z 31. března 1922 zastavena, poněvadž se st-l mezitím vystěhoval bez povolení do Maďarska.

Žádost st-lová za výplatu přiznaných doplatků do 31. prosince 1921 byla nař. rozhodnutím zamítnuta z toho důvodu, že st-l nemá na doplatky ty nároku, poněvadž nedokázal, že je čsl. státním občanem a doplatek patří jen čsl. příslušníkům.

Stížnost do tohoto rozhodnutí k nss-u vznesenou shledal soud důvodnou. — —

Otázku státního příslušenství st-lova mohl úřad řešiti jen jako otázku prejudiciální, ježto k rozhodování o státním občanství není příslušným.

Nss může pak řešení otázek takových přezkoumati s hlediska § 6, odst. 2 zák. o ss, t. j. zda úřad správní nevycházel při svých zjištěních z předpokladů spisy nedoložených neb obsahu spisů odporujících či zda se při sebrání potřebného materiálu nesběhla nějaká podstatná vada formální.

V tomto směru uvážil nss toto:

Podkladem úsudku žal. úřadu o státním občanství st-lově byl dle administrativních spisů jednak přípis ministra s plnou mocí z 15. prosince 1922, jednak pravoplatné usnesení městské rady v Prešově ze 16. prosince 1921, jímž bylo odepřeno uznat st-le za příslušníka obce Prešova.

Po názoru nss-u nemohl žal. úřad svůj úsudek o státním občanství st-lově založiti ani na jednom ani na druhém z těchto obou dokladů. V cit. přípise min. pro Slov. z 15. prosince 1922 sděluje se, že za daného stavu věci není možno zjistit, zda st-l je čl. státním občanem čili nic a že bude na st-li, aby prokázal, že skutečně a na jakém zákonném pokladě je čl. státním občanem. Z okolnosti pak, založené na usnesení městské rady v P., že st-l nepřísluší do obce P., neplyne také ještě nutně, že nepřísluší ani do některé jiné obce ležící na území čl. republiky. Chybí tedy pro shora zmíněný úsudek žal. úřadu, že st-l příslušníkem čl. státu není, jakýkoli skutkový podklad.

Mimo to však také žal. úřad neprávem uložil st-li, aby on sám provedl důkaz o svém státním občanství. Neboť když žal. úřad pensijní požitky st-lovy na účet čl. republiky výměrem z 2. června 1922 již převzal, pak bylo jeho povinností, aby v případě odvolání tohoto svého rozhodnutí sám dříve zjistil, že vycházel při dřívějším svém rozhodování z předpokladů mylných nebo že nastaly určité okolnosti, v jichž důsledku přiznaný již nárok st-lův zase zanikl.

Bylo tedy na žal. úřadu, aby dříve, než nař. rozhodnutí vydal, sám si zjistil nejen, že st-l pozbyl domovské příslušnosti v obci P., nýbrž také, že pozbyl stát. občanství čl. republiky vůbec.

Žal. úřad nezjistiv tyto rozhodné okolnosti založil své rozhodnutí na nedostatečném skutkovém podkladu. Pro tuto podstatnou vadu řízení bylo jeho rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 3546.

Obecní notáři. — Administrativní řízení (Slovensko): I. Ministr s plnou mocí není oprávněn, instančně nebo z moci úřední přezkoušeti rozhodnutí generálního finančního ředitelství v Bratislavě. — II. Týž není ani po 1. lednu 1923 příslušným rozhodovati o tom, zda bývalému obecnímu notáři patří z doby jeho úřadování jako obecního notáře určité služební požitky čili nic.

(Nález ze dne 2. května 1924 č. 7636.)

Prejudikatura: Boh. 1694, 1016, 1357, 1376, 1624, 1740 adm. a jiné.

Věc: Artur D. v Šáhách proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o srážku přeplatků služebních požitků.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-li, bývalému obecnímu notáři v Šáhách, byla na základě rozhodnutí gř v Bratislavě z 5. července 1922 při výplatě odbytného, přiznaného mu ve smyslu výn. býv. uř. min. fin. ze 17. října 1916 č. 18.400 P. M. jako daňovému komisaři sraženy čstky 836 Kč 60 h